

PROGRAMA DE MÀ

Sondra Radvanovsky & Anthony Manoli —Rakhmàninov, Txaikovski, Bellini, Verdi, Tosti i Puccini

Palau Grans Veus

Dimarts, 21 d'abril de 2026 – 20 h

Sala de Concerts

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
ORFEÓ
CATALÀ

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Compromís amb el medi ambient:

BIOSPHERE
SUSTAINABLE LIFESTYLE

Membre de:

Programa

Sondra Radvanovsky, *soprano*

Anthony Manoli, *piano*

I part

Serguei Rakhmàninov (1873-1943)

Ne poy, krasavitsa, op. 4 nùm. 4

Zdes' khorosho, op. 21 nùm. 7

Ya zhdu tebya, op. 14 nùm. 1

Piotr Ílitx Txaikovski (1840-1893)

“Uzh polnoch blizitsya... Ah, istomilas' ya”, ària de Lisa de
Pikovaia dama

Vincenzo Bellini (1801-1835)

Malinconia, ninfa gentile

Almen se non poss'io

Il fervido desiderio

La ricordanza

Per pieta bell' idol mio

“Casta diva”, ària de Norma de l'òpera *Norma*

II part

Giuseppe Verdi (1813-1901)

In solitaria stanza

Non t'accostare all'urna

Stornello

“Tacea la notte... Di tale amor”, ària i *cabaletta* de Leonora de l'òpera *Il trovatore*

Francesco Paolo Tosti (1846-1916)

Sogno

La serenata

Segreto

Giacomo Puccini (1858-1924)

Storiella d'amore

Sole e amore

E l'uccellino

“In questa reggia”, ària de Turandot de l'òpera *Turandot*

Durada del concert:

Primera part: 40 minuts | Pausa de 15 minuts | Segona part, 35 minuts.

La durada del concert és aproximada.

#òpera #gransfigures

Avançament de
temporada 2026–2027

Palau
de la Música
Catalana

—Palau Òpera

DV, 23.10.26
Riccardo Primo de Händel

DC, 18.11.26
Agrippina de Händel

DC, 21.04.27
Alessandro de Händel

DC, 30.06.27
Fidelio de Beethoven

—Palau Grans Veus

DL, 19.10.26
Lea Desandre
& Thomas Dunford

DT, 24.11.26
Cecilia Bartoli
& Lang Lang

DL, 30.11.26
Franco Fagioli
& Gabetta Consort

DG, 24.01.27
Nadine Sierra & Orquestra
de l'Opéra Royal de Versailles

DL, 22.02.27
René Pape & Orquestra
Simfònica del Vallès

DJ, 20.05.27
Juan Diego Flórez
& Vincenzo Scalera

Abonaments ja disponibles.

Abonaments a la carta, a partir de 6 concerts,
a partir de l'11 de maig.

Entrades individuals a la venda a partir del 18 de maig.

Poema

Comiat

Dir-te adeu era això:
veure com cremen boscos
i ser jo tots els arbres.

També la pluja ferma
que ha començat a caure.

Mireia Calafell

Nosaltres, qui (LaBreu, 2020)

Forma part del
**Cercle
d'Abonats
del Palau**

Més que un abonament:
un compromís amb la cultura

Uneix-t'hi ara!

Et cal saber...

Qui en són els protagonistes?

La veu immensa i espectacular de Sondra Radvanovsky, una de les dives més admirades de l'univers operístic, i el seu gran poder de comunicació amb el públic. La soprano nord-americana porta tres dècades interpretant un repertori molt ampli que va des de les heroïnes belcantistes de Donizetti fins als grans personatges verdians, puccinians i del Verisme. En el seu esperat debut al Palau de la Música Catalana estarà acompanyada per un dels pianistes que, a banda de la carrera com a concertista, és considerat un dels repertoristes amb més prestigi internacional, l'estatunidenc Anthony Manoli.

Quines són les claus del concert?

Amb un cabal vocal insòlit, Sondra Radvanovsky també s'ha interessat per l'àmbit més íntim del recital, amb un repertori de cançons de saló que sovint combina amb àries operístiques. El programa d'aquesta nit n'és un bon exemple, ja que inclou escenes emblemàtiques i particularment difícils d'òperes, com l'ària de Lisa de *Pikovaia dama* (La dama de piques) de Txaikovski, l'exigent i popular "Casta diva" de *Norma* de Bellini, l'escena d'entrada de Leonora d'*Il trovatore* de Verdi i la impressionant "In questa reggia" de *Turandot* de Puccini. Una prova de foc per a qualsevol intèrpret.

A què he de parar atenció?

Les escenes operístiques de Bellini, Verdi i Puccini es presenten precedides de cançons que van escriure aquests tres compositors fonamentals de la història de la lírica. Es pot comparar la relació melòdica establerta en enfrontar-se a dues formes tan diferents com són una cançó concebuda per ser interpretada amb piano i en un recinte petit, i una ària, un fragment d'una obra extensa creada per a teatres de grans dimensions. El talent de Sondra Radvanovsky i Anthony Manoli permetrà retallar les distàncies entre els dos mons aplicant flexibilitat a les versions, apropant-ne l'arquitectura i mesurant la intensitat d'emissió i de pulsació.

Sabies que...

En l'àmbit operístic es valora molt la capacitat de projecció vocal d'un cantant. El volum que pot aconseguir és el misteri d'una veu lírica, que, sense amplificació, arriba fins al darrer racó d'un auditori. Aquest do és una de les característiques de Sondra Radvanovsky, que posseeix una tècnica que li permet dominar la columna de veu per adaptar-la a l'estil que està interpretant. Avui ho demostrarà amb un programa que arrenca amb el *bel canto* romàntic de Bellini de començament del segle XIX per arribar al Puccini més exòtic d'una òpera estrenada el 1926, ara fa cent anys.

Fes-te benefactor del Palau

Per la música i el patrimoni,
per la llum i l'harmonia.
Pel poder transformador
d'un projecte únic.
Per un Palau per sempre.

Suma't al projecte!

Comentari

D'heroïnes i miniatures

Un homenatge al centenari d'una popular obra mestra de la història de la lírica com és *Turandot* conclou el programa que han preparat per debutar al Palau de la Música Catalana la soprano nord-americana Sondra Radvanovsky i el pianista també americà Anthony Manoli. La gran escena de la *principessa di gelo* que dona nom a l'òpera pòstuma de Giacomo Puccini, "In questa reggia", posa punt final al recorregut que plantegen tots dos artistes, referents en les especialitats respectives: ella, com una de les cantants líriques més importants de la seva generació, i ell, concertista i connotat repertorista i mestre de cant.

Concloure l'actuació amb la màgia de la princesa Turandot no és poca cosa, ja que es tracta d'una de les àries més difícils i exigents del repertori per a soprano dramàtica, on la intèrpret s'ha d'aplicar davant de subtils ornamentacions i exigències d'afinació, fins i tot pròpies d'escapes cromàtiques xineses, però amb una orquestració imponent, característica de la modernitat de la instrumentació pucciniana. Estrenada el 25 d'abril de 1926 al Teatro alla Scala de Milà, el compositor –mort dos anys abans– crea un món fascinant, exòtic i llunyà; en aquesta ària la protagonista planteja una narració carregada d'emocions en què explica la tràgica història d'abusos d'una de les seves avantpassades que li fa rebutjar qualsevol idea relacionada amb l'amor i el sexe, tot condemnant a la decapitació els pretendents si no encerten una sèrie d'enigmes que ella planteja per espantar-los. Òbviament, la posició del personatge dona per a molt pensant en una posada en escena i aquesta peça resumeix la complexa personalitat d'aquesta filla dels déus.

Una altra heroïna, plena també de problemes íntims, tanca la primera part del recital: la sacerdotessa druida Norma, personatge protagonista de l'òpera homònima i la més popular de Vincenzo Bellini, estrenada també a La Scala però gairebé cent anys abans que l'obra de Puccini, el 1831. Concebuda per a una soprano dramàtica *d'agilità*, Radvanovsky donarà prova de la seva flexibilitat vocal oferint aquests dos exemples d'estils tan diferents en una mateixa vetllada, tot passant del *bel canto* romàntic decimonònic al postverisme del segle XX.

Si Norma i Turandot estableixen els marges estètics del programa, hi ha dues heroïnes operístiques més que s'hi troben a prop, la verdiana Leonora d'*Il trovatore* (1853), una de les òperes de la trilogia popular del compositor italià, i Lisa, l'enigmàtica coprotagonista de *La dama de piques* (*Pikovaia dama*, 1891) de Piotr Íltx Txaikovski. L'escena *di sortita* de Leonora exigeix una línia de cant sostinguda, de grans arcs melòdics, i la seva *cabaletta* demostra com Verdi beu dels belcantistes optant per l'ornamentació i les agilitats en contrast amb l'ària. Lisa segueix aquests principis. A la novel·la original d'Aleksandr Puixkin en què es basa Txaikovski, ella és la neta de la comtessa (la dama de piques), però no té un paper gaire desenvolupat: és un secundari que serveix com a mitjà perquè Hermann s'acosti a la comtessa i aconseguixi el secret de les tres cartes. A l'òpera, en canvi, es converteix en heroïna tràgica i se li afegeix un quadre sencer (al segon acte) que no existeix en Puixkin: l'escena al Palau d'Hivern on Lisa es troba amb Hermann i posa de manifest el seu conflicte interior, dividida entre l'amor i les convencions socials. En lloc del final feliç de Puixkin, Módest Txaikovski planteja al seu llibret un final tràgic: Lisa se suïcida llançant-se al riu. I, curiosament, aquest personatge també està escrit per a una soprano dramàtica *d'agilità*, tipologia gens habitual a l'òpera russa. Lisa, doncs, representa la tradició italiana: melodisme expansiu i lirisme apassionat amb la introspecció psicològica pròpia dels personatges russos més torturats del Romanticisme, amb mort per suïcidi.

I com sol fer Sondra Radvanovsky als seus recitals, aquestes grans escenes van precedides de cançons dels mateixos autors o de compositors afins: en el cas de Txaikovski hi ha tres cançons de Serguei Rakhmàninov que arrenquen el programa; són de tres col·leccions de diferents anys decididament tardoromàntiques. De Bellini s'inclouen tres *ariette*, una *canzonetta* i un *sonetto*, tres formes de cançons de saló explorades pel gran compositor belcantista similars en format a les tres peces per a veu i piano de Verdi que posen en context l'escena d'*Il trovatore*.

A un concepte diferent responen les tres cançons de Tosti que, amb tres més de Puccini, s'escoltaran abans de l'ària de Turandot. El primer, amb la seva ingent quantitat de melodies, volia guanyar popularitat arribant directe al cor del gran públic. Puccini, en canvi, ambicionava construir a cadascuna de les seves miniatures, petits mons gràcies a la seva inigualable inventiva melòdica.

Pablo Meléndez-Haddad, periodista, historiador i crític musical

Palau de la Música Catalana

Janine Jansen & Camerata Salzburg /
Orquestra del Festival de Bayreuth &
Pablo Heras-Casado / Víkingur Ólafsson /
Sondra Radvanovsky / Balthasar Neumann
Orchester & Thomas Hengelbrock /
Christian Zacharias & Leipzig String
Quartet / Piotr Beczala / Igor Levit / María
Dueñas & Alexander Malofeev / Xavier
Sabata & Le Concert de l'Hostel Dieu /
Alexander Melnikov & Quartet Casals /
Staatskapelle Dresden & Daniele Gatti
/ Cobla Sant Jordi-Ciutat de Barcelona /
Julia Lezhneva & Il Giardino Armonico /
Elisabeth Leonskaja / Julia Kleiter &
Julius Drake

Entrades a palaumusica.cat

Biografies

Sondra Radvanovsly, Soprano

©Cedric Angeles

És una soprano de renom mundial, celebrada com “*una de les artistes d’òpera més profundament commovedores del planeta*” («Operawire»). És àmpliament considerada com una de les millors sopranos vives en el repertori de Verdi i Puccini, i figura entre les principals intèrprets mundials del repertori belcantista.

La temporada 2025-26 Radvanovsky porta la seva “*extraordinària*” («New York Times») interpretació de la *Tosca* de Puccini a escenaris d’arreu del món, com el Teatro di San Carlo, Opéra National de París i Ljubljana Festival. També tornarà a un altre paper icònic, la captivadora Medea de Cherubini, tot reprenent el rol en la luxosa producció de David McVicar a la Lyric Opera de Chicago, i oferirà la interpretació emblemàtica de *Turandot* de Puccini a la Bayerische Staatsoper.

En l’àmbit del concert, Radvanovsky actuarà amb l’American Symphony Orchestra en una gala operística de Nadal plena d’estrelles al Carnegie Hall i compartirà escenari amb el tenor Freddie De Tommaso al Teatro di San Carlo en un programa amb obres de Verdi, Puccini i Mascagni.

Entre els moments destacats de la temporada passada hi ha *Tosca* a la Deutsche Oper de Berlín i a la Metropolitan Opera, una interpretació qualificada de

“*legendària*” per «Operawire». Radvanovsky també va protagonitzar el paper d’Odabella de l’*Attila* de Verdi en versió de concert al Teatro Real, Maddalena di Coigny d’*Andrea Chénier* de Giordano a la Deutsche Oper de Berlín i *Turandot* a la Royal Opera House, on va demostrar “*per què és la reina del moment en Turandot*” («The Guardian»). També va emprendre una gira de concerts amb el tenor Piotr Beczala, amb programes d’àries i duos de diverses òperes.

Radvanovsky ha estat àmpliament celebrada per les interpretacions de les heroïnes de Verdi, com el paper titular d’*Aida*, Leonora de *La forza del destino*, Lady Macbeth de *Macbeth*, Amelia d’*Un ballo in maschera*, Elvira d’*Ernani*, Leonora d’*Il trovatore*, Elisabetta de *Don Carlo* i Héléne de *Les vêpres siciliennes*, entre d’altres. Les seves interpretacions de les heroïnes més apassionades de Puccini també han rebut grans elogis. És considerada “*una de les millors Tosca d’avui*” («Operawire») i ha triomfat com a *Turandot*, *Suor Angelica* i *Manon Lescaut*. El seu ampli repertori inclou també les “tres reines” de Gaetano Donizetti –*Anna Bolena*, *Maria Stuarda* i *Elisabetta de Roberto Devereux*–, així com el paper titular de *Norma* de Bellini, *Roxane de Cyrano de Bergerac* d’Alfano, el paper titular de *Rusalka* de Dvořák i *Lisa de La dama de piques* de Txaikovski.

El seu àlbum de debut, *Verdi arias*, fou publicat el 2010 pel segell Delos i va esdevenir ràpidament un èxit de crítica, a més d’aparèixer en diverses llistes dels millors enregistraments de la temporada, incloent-hi «NPR» i «The New Yorker». El 2011 Delos va publicar un CD amb escenes d’òperes de Verdi amb Radvanovsky i el seu freqüent col·laborador artístic, el difunt Dmitri Hvorostovsky, enregistrat amb la Philharmonia of Russia, sota la direcció de Constantine Orbelian. Entre les seves novetats discogràfiques recents destaca l’enregistrament de *Turandot* publicat per Warner Classics amb l’Accademia Nazionale di Santa Cecilia i el seu cor, sota la direcció d’Antonio Pappano, així com *The three queens*, amb els finals de la trilogia Tudor de Donizetti enregistrats en directe a la Lyric Opera de Chicago. El seu disc més recent, *Puccini Heroines*, s’ha publicat aquest mateix mes amb Warner Classics.

També té nombrosos enregistraments en vídeo. Protagonitza un DVD de *Cyrano de Bergerac* (Naxos) i apareix en *Il trovatore*, *Un ballo in maschera*, *Roberto Devereux* i *Medea*, de la sèrie “The Met Live in HD”. També ha presentat amb entusiasme les retransmissions *Live in HD* de *La fanciulla del West*, *Otello* i *Francesca da Rimini*.

Radvanovsky es va formar a la Metropolitan Opera a final dels anys noranta com a membre del Lindemann Young Artist Development Program. Després d’interpretar-hi papers secundaris, va captar l’atenció de la crítica com a Antonia

de *Les contes d'Hoffmann* i va ser assenyalada com una soprano que calia seguir. Des d'aleshores ha actuat a tots els grans teatres d'òpera del món, incloent-hi Royal Opera House, Teatro alla Scala, Metropolitan Opera i Opernhaus de Zúric, entre molts d'altres, i ha actuat en concert amb orquestres i col·laboradors de primer nivell. Més enllà de l'escenari operístic, Sondra Radvanovsky també ha ofert recitals al Carnegie Hall, Centre de Congressos d'Andorra, Gran Teatre del Liceu, Festival d'Ais de Provença, Cankarjev Dom i Spivey Hall.

Anthony Manoli, piano

El pianista i professor Anthony V. Manoli ha treballat amb algunes de les principals companyies d'òpera d'arreu del món, com el Théâtre des Champs Élysées, Gran Teatre del Liceu, Opéra de Lausana i Opéra National du Rhin (Estrasburg), com a director assistent i *coach*. A més, el Festival dei Due Mondi –tant a Itàlia com als Estats Units–, LA Opera, Washington National Opera, Opera New England, Lake George Opera Festival i L'Opéra Français de Nova York l'han contractat com a director i pianista/professor. També ha treballat com a apuntador a la Washington National Opera i al Palau de les Arts Reina Sofia.

Ha estat professor en cursos d'estiu de la Santa Fe Opera, Institute for Young Dramatic Voices de Dolora Zajick, Miami Music Festival i, aquesta temporada, Highlands Opera Studio. També ha format alumnes becats del Tanglewood Music Festival i ha col·laborat amb els directors Leonard Slatkin, Seiji Ozawa, Claudio Abbado, Robert Shaw, Andrew Davis, Richard Bonyngé i Colin Davis. Entre els cantants amb qui ha treballat, hi ha Kiri Te Kanawa, Mirella Freni, Josep Carreras, Rockwell Blake, Edita Gruberová i Barbara Frittoli.

Ha impartit classes magistrals a Londres, a França per a la Fondation Royaumont, Opera Colorado, USC Thornton School of Music, Miami Music Festival i SIVAM a Ciutat de Mèxic. Va rebre la seva formació musical al New England Conservatory i a la Juilliard School, on també va formar part del professorat. Va tenir com a professors Patricia Zander i Herbert Stessin (piano) i Alberta Masiello (òpera).

Ha estat formador en programes per a joves artistes de la Washington National Opera, LA Opera i Palm Beach Opera. Més recentment ha participat com a formador als programes de joves artistes de l'Opéra National de París, Opéra de Mont-real i Santa Fe Opera Apprentice Program. També ha treballat amb la Canadian Opera Company i en el programa de joves artistes del New National Theatre de Tòquio, on va dirigir una sèrie de concerts. Ha estat professor convidat del Hart Institute for Women Conductors de la Dallas Opera i de la Université de Mont-real. Actualment és membre del professorat del Mannes College of Music, a Nova York, on resideix i dirigeix el seu propi estudi.

Actua sovint en recitals amb cantants destacades d'arreu del món i ha aparegut al canal A&E Network amb la mezzosoprano Dolora Zajick, així com en televisió i en gires per l'Àsia amb la soprano Youngok Shin. Altres actuacions inclouen concerts als Estats Units i Opernhaus de Zúric amb el tenor Stephen Costello, a Mèxic amb el tenor David Lomelí i col·laboracions freqüents amb la soprano Sondra Radvanovsky als Estats Units, Londres, el Canadà, Mèxic, Espanya, França i l'Argentina. El novembre del 2022 va debutar en recital al Carnegie Hall i el 2025 a Arizona amb S. Costello i un concert a Festival d'Ais en Provença amb S. Radvanovsky.

És productor associat d'enregistraments publicats pels segells Telarc i Naxos, i se'l pot escoltar a la banda sonora de la pel·lícula *The talented Mr. Ripley*.

Connecta't a Palau Digital!

Concerts i continguts divulgatius
exclusius disponibles gratuïtament
a palaudigital.cat

Veure ara

Textos

Serguei Rakhmàninov (1873-1943)

Ne poy, krasavitsa, op. 4 nùm. 4

Text d'Aleksandr Puixkin (1799-1837)

Ne poy, krasavitsa, pri mne
Ty pesen Gruzii pechalnoi;
Napominayut mne one
Druguyu zhizn i bereg dalnyi.

*No cantis, bella, davant meu
les cançons tristes de Geòrgia;
em recorden
una altra vida i una riba llunyana.*

Uvy, napominayut mne
Tvoi zhestokie napevy
I step, i noch – i pri lune
Cherty dalyokoy, miloi devi.

*Ai, em recorden
els teus cants cruels,
i l'estepa, i la nit — i, sota la lluna,
els trets d'una noia llunyana i estimada.*

Zdes' khorosho, op. 21 nùm. 7

Text de Glafira Adolfovna Galina (1873-1942)

Zdes' khorosho...
Vzgljani, vdali
Ognjom gorit reka;
Cvetnym kovrom luga legli,
Belejut oblaka.

*És un bon lloc aquest
per mirar en la distància,
el riu brilla com el foc.
Els prats s'estenen com una catifa de
colors
els núvols es tornen blancs.*

Zdes' net ljudej...
Zdes' tishina...
Zdes' tol'ko Bog da ja.
Cvety, da staraja sosna,
Da ty, mechta moja!

*No hi ha gent aquí...
Només hi ha silenci...
Només hi som Déu i jo.
Flors, i un vell pi,
i tu, el meu somni!*

Ya zhdu tebya, op. 14 núm. 1

Text de Maria Avgustovna Davidova (1863-1943)

Ya zhdu tebya! Zakat ugas,
I nochi tyomny'e pokrovy'
Spustit`sya na zemlyu gotovy'
I spryatat` nas.

*T'espero! El capvespre s'ha extingit,
i els foscos vels de la nit
estan a punt de baixar sobre la terra
i d'amagar-nos.*

Ya zhdu tebya! Dushistoj mgloj
Noch` napoila mir usnuvshij,
I razluchilsya den` minuvshij
Na vek s zemlej.

*T'espero! Amb una boira perfumada
la nit ha embriagat el món adormit,
i el dia que ha passat
s'ha allunyat de la terra per sempre.*

Ya zhdu tebya! Terzayas` i lyubya,
Schitayu kazhdy'ya mgnoven`ya,
Polna toski i neterpen`ya.
YA zhdu tebya!

*T'espero! Turmentada i estimant,
compto cada instant,
plena d'enyor i d'impaciència.
T'espero!*

Piotr Ílitx Txaikovski (1840-1893)

“Uzh polnoch blizitsya... Ah, istomilas' ya”, ària de Lisa de
Pikovaia dama

Llibret de Módest Txaikovski (1850-1916), basada en el relat homònim
d'Aleksandr Puixkin

Uzh polnoch blizitsya,
A Hermann vsyo nyet, vsyo nyet!
Ya snayu, on pridyot, razseyet
podozrenye.
On zhertva sluchya
I prestuplenya ne mozhet ne mozhet
sovershit!

*Ja s'acosta la mitjanit,
i Hermann encara no hi és, encara no!
Sé que vindrà i esvairà els meus recels.
És una víctima de l'atzar
i no pot, no pot cometre un crim!*

Akh! Istomilas, istradalas ya!
Akh! Istomilas ya gorem...
Nochyu-li dnyom,
Tolko o nyom
Dumoi sebya i terzala ya...
Gde zhe ty radost byvalaya?

Ah! Estic esgotada, turmentada!
Ah! Estic esgotada pel dolor...
De nit o de dia,
només en ell
pensant, m'he torturat l'ànima...
On ets, alegria d'altres temps?

Akh! Istomilas, ustala ya!
Zhizn mne lish radost sulila,
Tucha nashla, grozu prinesla.
Vsyo, chto ya v mire lyubila,
Schastye, nadezhdy razbila!

Ah! Estic esgotada, estic cansada!
La vida només em prometia goig,
però ha arribat un núvol, ha portat la
tempesta.
Tot allò que estimava en aquest món,
la felicitat, les esperances, ho ha fet
miques!

Akh! Istomilas, ustala ya!
Akh, nochiy-li dnyom...
Ya istomilas, ya istradayus!
Toska gryzyot menya i glozhet...

Ah! Estic esgotada, estic cansada!
Ah, de nit o de dia...
Estic esgotada, estic turmentada!
Langoixa em rosega i em devora...

Vincenzo Bellini (1801-1835)

Malinconia, ninfa gentile

Text d'Ippolito Pindemonte (1753-1828)

Malinconia, ninfa gentile,
la vita mia consacro a te;
i tuoi piaceri chi tiene a vile,
ai piacer veri nato non è.

Melangia, nimfa gentil,
la meva vida et consagro;
qui menysprea els teus plaers
no ha nascut per als veritables goigs.

Fonti e colline chiesi agli Dei;
m'udiro alfine, pago io vivrò,
né mai quel fonte co' desir miei,
né mai quel monte trapasserò.

Fonts i turons vaig demanar als déus;
finalment m'han escoltat, viuré satisfet,
i mai aquell brollador amb els meus
desigs,
ni mai aquell turó no traspasaré.

Almen se non poss'io

Text de Pietro Metastasio, pseudònim de Pietro Antonio Domenico Bonaventura Trapassi (1698-1782)

Almen se non poss'io
seguir l'amato bene,
affetti del cor mio,
seguitelo per me.

*Almenys, si jo no puc
seguir el bé estimat,
afectes del meu cor,
seguuu-lo vosaltres per mi.*

Già sempre a lui vicino
raccolti amor vi tiene
e insolito cammino
questo per voi non è.

*Ja sempre al seu costat
us manté l'amor reunits,
i aquest camí no és
pas estrany per a vosaltres.*

Il fervido desiderio

Text d'autor anònim

Quando verrà quel dì
che riveder potrò
quel che l'amante cor tanto desia?

*Quan vindrà aquell dia
que podré tornar a veure
allò que el cor enamorat tant desitja?*

Quando verrà quel dì
che in sen t'accoglierò,
bella fiamma d'amor, anima mia?

*Quan vindrà aquell dia
que t'acolliré al meu si,
bella flama d'amor, ànima meva?*

La ricordanza

Text del comte Carlo Pepoli (1796-1881)

Era la notte, e presso di Colei
Che sola al cor mi giunse e vi sta
sola,
Con quel pianger che rompe la
parola,
Io pregava mercede a martir miei.

*Era de nit, i prop d'ella
que sola al meu cor arribà, i hi resta
sola;
amb aquell plor que trenca la paraula,
pregava mercè pels meus martiris.*

Quand' Ella, chinando gli occhi bei,
Disse (e il membrarlo sol me, da me
invola):

Ponmi al cor la tua destra, e ti
consola:
Ch'io amo e te sol' amo intender dei,

Poi fatta, per amor, tremante e
bianca,
In atto soävissimo mi pose
La bella faccia sulla spalla manca.

Se dopo il dole assai più duol
l'amaro;
Se per me nullo istante a quel
rispose,
Ah! quant' era in quell' ora il morir
caro!

Per pietà bell' idol mio

Text de Pietro Metastasio

Per pietà, bell'idol mio,
non mi dir ch'io sono ingrata;
infelice e sventurata
abbastanza il Ciel mi fa.

Se fedele a te son io,
se mi struggo ai tuoi bei lumi,
sallo amor, lo sanno i Numi
il mio core, il tuo lo sa.

*Quan ella, abaixant els seus bells ulls,
digué (i el recordar-ho encara m'allunya
de mi mateix):*

*“Posa la teva mà dreta al meu cor i
consola't:
has d'entendre que jo t'estimo i només a
tu.”*

*Després, feta, per amor, tremolosa i
pàl·lida,
amb gest dolcíssim va posar
la seva bella cara sobre la meua espatlla
esquerra.*

*Si després del dolor és encara més
amarg el dolor;
si per mi cap instant no va respondre a
aquell moment,
ai, com era dolç morir en aquella hora!*

*Per pietat, bell idol meu,
no em diguis que soc ingrata;
infeliç i dissortada
ja prou m'ha fet el cel.*

*Si et sóc fidel,
si em consumeixo pels teus bells ulls,
ho sap l'Amor, ho saben els déus,
el meu cor —i el teu— ho sap.*

“Casta diva”, ària de Norma de l'òpera *Norma*

Llibret de Felice Romani (1788-1865)

Casta Diva!
casta Diva che inargenti
queste sacre antiche piante,
a noi volgi il bel sembiante
senza nube e senza vel.

Tempra, o Diva,
tempra tu de' cori ardenti,
tempra ancor lo zelo audace,
spargi in Terra quella pace
che regnar tu fai nel ciel.

Casta deessa!
Casta deessa que argentes
aquestes sagrades antigues plantes,
gira cap a nosaltres la bella cara
sense núvols i sense vel.

Modera, oh deessa,
modera els cors ardents,
modera encara el zel audaç,
escampa per la terra aquella pau
que fas regnar al cel.

Giuseppe Verdi (1813-1901)

In solitaria stanza

Text de Jacopo Vittorelli (1749-1835)

In solitaria stanza
Langue per doglia atroce:
Il labbro è senza voce,
Senza respiro il sen.

Come in deserta aiuola,
Che di rugiade è priva,
Sotto alla vampa estiva
Molle narcisso svien.

Io, dall'affanno oppresso,
Corro per vie rimote,
E grido in suon che puote
Le rupi intenerir:

En una cambra solitària
s'esllangueix per un dolor atroç:
els llavis resten sense veu,
i el pit sense respir.

Com en un prat desolat,
que no té rosada,
sota la flama estival
el narcís flonjo es marceix.

Jo, oprimit per l'angoixa,
corro per camins remots,
i crido amb una veu
que podria commoure les roques:

Salvate, o Dei pietosi,
Quella beltà celeste:
Voi forse non sapreste
Un'altra Irene ordir.

*“Salveu, oh déus pietosos,
aquella bellesa celestial;
potser vosaltres no sabríeu
teixir una altra Irene.”*

Non t'accostare all'urna

Text de Jacopo Vittorelli

Non t'accostare all'Urna,
Che il cener mio rinserra,
Questa pietosa terra
È sacra al mio dolor.

*No t'acostis a l'urna
que guarda les meves cendres;
aquesta terra pietosa
és sagrada al meu dolor.*

Odio gli affanni tuoi;
Ricuso i tuoi giacinti,
Che giovano agli estinti
Due lagrime, o due fior?

*Odio les teves penes;
refuso els teus jacints:
de què serveixen als morts
dues llàgrimes o dues flors?*

Empia! Dovevi allora
Porgermi un fil d'aita,
Quando traea la vita
Nell'ansia e nei sospir.

*Impia! Hauries hagut aleshores
d'oferir-me un bri d'ajut,
quan la vida se m'escolava
entre angoixa i sospirs.*

A che d'inutil pianto
Assordi la foresta?
Rispetta un'Ombra mesta,
E lasciala dormir.

*Per què, amb plors inútils,
ensordeixes el bosc?
Respecta una ombra trista
i deixa-la dormir.*

Stornello

Text d'autor anònim

Tu dici che non m'ami... anch'io non
t'amo...
Dici non vi vuoi ben, non te ne
voglio.
Dici ch'a un altro pesce hai teso
l'amo.
Anch'io in altro giardin la rosa coglio.

Anco di questo vo'che ci accordiamo:
Tu fai quel che ti pare, io quel che
voglio.
Son libero di me, padrone è ognuno.
Servo di tutti e non servo a nessuno.

Costanza nell'amor è una follia;
Volubile io sono e me ne vanto.
Non tremo più scontrandoti per via,
Né, quando sei lontan mi struggo in
pianto.
Come usignuol che uscì di prigionia
Tutta la notte e il dì folleggio e canto.

*Tu dius que no m'estimes... jo tampoc no
t'estimo.*

*Dius que no m'estimes gens — jo
tampoc no t'estimo.*

*Dius que a un altre peix has parat
l'ham.*

Jo, en un altre jardí, cullo la rosa.

*També en això vull que estiguem
d'acord:*

tu fas el que et plagui, jo el que vull.

*Soc lliure de mi mateix, cadascú és amo
de si.*

*Servidor de tothom — i de ningú
esclau.*

*La constància en l'amor és una follia;
jo soc voluble i me'n gloriejo.*

*Ja no tremolo en trobar-te pel carrer,
ni, quan ets lluny, em consumeixo en
plors.*

*Com un rossinyol que ha sortit de la
gàbia,
tota la nit i el dia m'esbarjo i canto.*

“Tacea la notte... Di tale amor”, ària i *cabaletta* de Leonora de
l'òpera *Il trovatore*

Llibret italià de Leone Emanuele Bardare i Salvatore Cammarano, basat
en l'obra teatral *El trovador* d'Antonio García Gutiérrez

Tacea la notte plàcida
e bella in ciel sereno
la luna il viso argenteo
mostrava lieto e pieno...

*La nit plàcida emmudia,
i sublim en el cel serè
la lluna d'argent mostrava
el seu rostre rialler i rodó...*

Quando suonar per l' aere,
infino allor si muto,
dolci s' udiro e flebili
gli accordi di un liuto,

e versi melanconici
un Trovator cantò.
Versi di prece ed umile
qual d' uom che prega Iddio.

In quella ripeteasi
un nome...il nome mio!
Corsi al veron sollecita...
Egli era! egli era desso!...

Gioia provai che agli angeli
solo è provar concesso!...
Al core, al guardo estatico
la terra un ciel sembrò.

Di tale amor, che dirsi
mal può dalla parola,
d'amor che intendo io sola,
il cor il cor il cor s'inebriò.

Il mio destino compiersi
non può che a lui dappresso...
S'io non vivrò per esso,
per esso morirò!

S'io non vivrò per esso,
per esso io morirò,
ah sì, per esso morirò,
per esso morirò, morirò

*Quan, en la nit,
fins llavors silenciosa,
ressonaren dolços i planyents
els acords d'un llaüt,*

*i versos melangiosos
un trobador va cantar.
Versos de prec i humilitat
com d'un home que prega a Déu.*

*I en aquells versos, hi repetia
un nom... el meu nom!
Vaig córrer al balcó sol·lícita...
Era ell! Ell mateix!...*

*Vaig percebre una joia que només
és donada a sentir als àngels!...
Al meu cor, als meus ulls extasiats,
la terra em semblà un cel.*

*D'un amor, que les paraules
no poden expressar,
d'un amor que tan sols entenc jo,
el cor, el cor, el cor, em va embadalir.*

*El meu destí tan sols podrà acomplir-se
al seu costat...
Si no he de viure per ell,
per ell moriré!*

*Si no he de viure per ell,
per ell moriré,
ah, sí, per ell moriré,
per ell moriré, moriré.*

Francesco Paolo Tosti (1846-1916)

Sogno

Text d'Olindo Guerrini (1845-1916)

Ho sognato che stavi a' ginocchi,
Come un santo che prega il Signor ...
Mi guardavi nel fondo degli occhi,
Sfavillava il tuo sguardo d'amor.

Tu parlavi e la voce sommessa...
Mi chiedea dolcemente mercè...
Solo un guardo che fosse promessa,
Imploravi, curvata al mio piè.

Io tacevo e coll'anima forte
Il desio tentatore lottò.
Ho provato il martirio e la morte
pur mi vinsi e ti dissi di no.

Ma il tuo labbro sfiorò la mia faccia...
E la forza del cor mi tradì.
Chiusi gli occhi, ti stesi le braccia...
Ma, sognavo... E il bel sogno svanì.

*Vaig somiar que estaves de genolls,
com un sant que prega al Senyor...
Em vas mirar des del fons dels teus ulls,
la teva mirada brillava d'amor.*

*Parlaves i la teva veu era suau...
Em demanaves suaument pietat...
Només una mirada promesa
suplicaves, doblugada als meus peus.*

*Jo callava i, amb ànima forta,
lluïtava contra el desig temptador.
Vaig experimentar el martiri i la mort,
tot i que vaig guanyar i et vaig dir que
no.*

*Però el teu llavi em va fregar la cara...
I la força del cor em va trair.
Vaig tancar els ulls i et vaig estendre els
braços...
Però estava somiant... i el bell somni es
va esvair.*

La serenata

Poema de Giovanni Alfredo Cesareo (1861-1937)

Vola, o serenata:
La mia diletta è sola, e,
con la bella testa abbandonata,
posa tra le lenzuola:
O serenata, vola.
O serenata, vola.

*Vola, oh serenata:
la meva estimada està sola i
amb la bella testa abandonada
descansa entre llençols:
Oh serenata, vola.
Oh serenata, vola.*

Splende Pura la luna,
l'ale il silenzio stende,
e dietro i veni dell'alcova
bruna la lampada s'accende.
Pure la luna splende.
Pure la luna splende.

Vola, o serenata,
Vola, o serenata, vola.
Ah! là. Ah! là.

Vola, o serenata:
La mia diletta è sola,
ma sorridendo ancor mezzo
assonnata,
torna fra le lenzuola:
O serenata, vola.
O serenata, vola.

L'onda sogna su 'l lido,
e 'l vento su la fronda;
e a' baci miei ricusa ancora un nido
la mia signora bionda.
Sogna su 'l lido l'onda.
Sogna su 'l lido l'onda.

Vola, o serenata,
Vola, o serenata, vola.
Ah! là. Ah! là.

*Resplendeix pura la lluna,
el silenci estén les seves ales
i rere les cortines de la seva cambra
una làmpada s'encén.
Pura resplendeix la lluna.
Pura resplendeix la lluna.*

*Vola, oh serenata,
vola, oh serenata, vola.
Ah, allà, ah, allà.*

*Vola, oh serenata:
la meua estimada està sola
però somrient, encara mig adormida,
dona voltes entre els llençols:
Oh serenata, vola.
Oh serenata, vola.*

*L'onada somia sobre la platja,
i el vent sobre la branca
i als meus besos els nega un niu
la meua rossa senyora.
Somien sobre la platja les ones
Somien sobre la platja les ones.*

*Vola, oh serenata,
vola, oh serenata, vola.
Ah, allà, ah, allà.*

Segreto

Text de Lorenzo Stecchetti, pseudònim d'Olindo Guerrini (1845-1916)

Ho una ferita in cor che gitta sangue,
Che a poco a poco mi farà morir.
Trafito dal dolor l'anima langue;
Amor e il segreto mio non posso dir.

Bello come la luce a me daccanto
Il segreto amor mio veggo talor.
Ei passa e sento in me come uno
schianto
Un impeto di gioia e di dolor.

Dal primo giorno non ho mai
sperato,
Il segreto fatale ho chiuso in me,
Ed egli non saprà d'esser amato
Mi vedrà morta e non saprà perché.

Eppur se il veggo aprir virrei le
braccia,
Dirgli che l'amo e che il mio cor gli
do.
Vorrei fissarlo arditamente in faccia,
Ma il cor mi trema e gli occhi alzar
non so.

*Tinc una ferida al cor que vessa sang,
que a poc a poc em farà morir.
Ferida pel dolor, l'ànima defalleix;
l'amor i el meu secret no puc dir.*

*Bell com la llum, al meu costat
veig de vegades el meu amor secret.
Ell passa, i sento dins meu com un
esclat,
un impuls de joia i de dolor.*

*Des del primer dia mai no he esperat
res,
he clos dins meu el fatal secret,
i ell no sabrà que és estimat:
em veurà morta i no sabrà per què.*

*I, tanmateix, si el veiés, voldria obrir-li
els braços,
dir-li que l'estimo i que li dono el cor.
Voldria mirar-lo gosadament a la cara,
però el cor em tremola i no goso alçar els
ulls.*

Giacomo Puccini (1858-1924)

Storiella d'amore

Text d'Antonio Ghislanzoni (1824-1893)

Noi leggevamo insieme un giorno
per diletto
Una gentile istoria piena di mesti
amor
E senz'alcun sospetto ella sedeami a
lato
Sul libro avventurato intenta il
guardo e il cor.

L'onda dè suoi capelli il volto a me
lambia
Eco alla voce mia,
Eco faceano i suoi sospir.

Gli occhi dal libro alzando
Nel suo celeste viso,
Io vidi in un sorriso
Riflesso il mio desir.

La bella mano al core strinsi di gioia
ansante...
Né più leggemmo avante...
E cadde il libro al suol.

Noi leggevamo insieme, Ah! Ah!
Un lungo, ardente bacio congiunse i
labbri aneli,
E ad ignorati cieli
L'alme spiegaro il vol.

Sole e amore

Text del propi compositor

*Llegiem junts un dia, per plaer,
una gentil història plena de dolç dolor,
i, sense cap sospita, ella seia al meu
costat,
amb els ulls i el cor absorts en el llibre
fatal.*

*L'onada dels seus cabells em fregava el
rostre;
ressò de la meua veu,
ressò feien els seus sospirs.*

*Alçant els ulls del llibre,
en el seu rostre celestial,
vaig veure en un somriure
reflectit el meu desig.*

*Vaig estrènyer la bella mà contra el cor,
tremolós de goig...
I no vam llegir més...
i el llibre va caure a terra.*

*Llegiem junts... Ah! Ah!
Un llarg i ardent bes va unir els llavis
anhelants,
i cap a cels desconeguts
les ànimes van emprendre el vol.*

Il sole allegramente
Batte ai tuoi vetri. Amor
Pian pian batte al tuo cuore,
E l'uno e l'altro chiama.

*El sol alegrement
colpeja les teves finestres. Amor
a poc a poc truca al teu cor,
i tots dos truquen.*

Il sole dice: O dormente,
Mostrati che sei bella.
Dice l'amor: Sorella,
Col tuo primo pensier
pensa a chi t'ama!

*El sol diu: Oh, dorment,
mostra que ets bella.
L'amor diu: Germana,
amb el primer pensament,
pensa en qui t'estima!*

Al Paganini – G. Puccini

Al Paganini – G. Puccini

E l'uccellino

Text de Renato Fucino (1843-1921)

E l'uccellino canta sulla fronda:
Dormi tranquillo, boccuccia d'amore;
Piegalà giù quella testina bionda,
Della tua mamma posala sul cuore.

*I l'ocellet canta sobre la branca:
"Dorm tranquil, boqueta d'amor;
doblega aquell capet ros,
posa-la sobre el cor de la teva mare".*

E l'uccellino canta su quel ramo,
Tante cosine belle imparerai,
Ma se vorrai conoscer quant'io
t'amo,
Nessuno al mondo potrà dirlo mai!

*I l'ocellet canta sobre aquella branca:
"Aprendràs moltes cosetes belles,
però si vols saber quant t'estimo,
ningú al món podrà dir-t'ho mai!"*

E l'uccellino canta al ciel sereno:
Dorme tesoro mio qui sul mio seno.

*I l'ocellet canta al cel serè:
"Dorm, tresor meu, sobre el meu pit"*

“In questa reggia”, ària de Turandot de l'òpera *Turandot*
Llibret de Giuseppe Adami i Renato Simoni, basat en la peça teatral
homònima de Carlo Gozzi

In questa Reggia, or son mill'anni e mille,
un grido disperato risonò.
E quel grido, traverso stirpe e stirpe
qui nell'anima mia si rifugiò!

Principessa Lo-u-Ling,
ava dolce e serena che regnavi
nel tuo cupo silenzio in gioia pura,
e sfidasti inflessibile e sicura
l'aspro dominio, oggi rivivi in me!

Pure nel tempo che ciascuno ricorda,
fu sgomento e terrore e rombo
d'armi!
Il regno vinto!...
E Lo-u-Ling, la mia ava, trascinata
da un uomo, come te, straniero,
là nella notte atroce,
dove si spense la sua fresca voce!

O Principi, che a lunghe carovane
d'ogni parte del mondo
qui venite a gettar la vostra sorte,
io vendico su voi, quella purezza,
quel grido e quella morte!...

Mai nessun m'avrà!...
L'orrore di chi l'uccise
vivo nel cuor mi sta!
No, no! Mai nessun m'avrà!
Ah, rinasce in me l'orgoglio
di tanta purità!

Straniero! Non tentar la fortuna!
Gli enigmi sono tre, la morte è una!

*En aquest palau, fa mil anys i més,
un crit desesperat ressonà.
I aquell crit, a través de generacions i
generacions,
aquí, en la meva ànima, es refugià!*

*Princesa Lo-u-Ling,
avantpassada dolça i serena que
regnaves
en el teu profund silenci, en joia pura,
i vas desafiar, inflexible i segura,
el dur domini — avui revius en mi!*

*Però en el temps que tothom recorda,
hi hagué espant, terror i estrèpit
d'armes!
El regne vençut!...
I Lo-u-Ling, la meva avantpassada,
arrossegada
per un home, com tu, estranger,
allà en la nit atroç,
on s'apagà la seva veu jove!*

*Oh prínceps, que en llargues caravanes
de tots els confins del món
veniu aquí a jugar-vos la sort,
jo venjo en vosaltres aquella pureza,
aquell crit i aquella mort!...*

*Mai ningú no em tindrà!...
L'horror d'aquell que la matà
viu encara en el meu cor!
No, no! Mai ningú no em tindrà!
Ah, reneix en mi l'orgull
d'una pureza tan gran!*

*Estranger! No temptis la fortuna!
Els enigmes són tres, la mort és una!*

També et pot interessar...

Palau Grans Veus

Dilluns, 01.06.26 – 20 h

Sala de Concerts

Julia Kleiter, *soprano*

Julius Drake, *piano*

R. Schumann: *Liederkreis*, op. 39

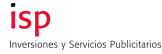
F. Liszt: *Enfant, si j'étais roi*, S. 283/2; *Comment, disaient-ils*, S. 276; *S'il est un charmant gazon*, S. 284/2; *Oh! quand je dors*, S. 282

E. W. Korngold: *Unvergänglichkeit*, op. 27

R. Wagner: *Wesendonck-Lieder*, WWV 91

Preus: 30 i 40 €

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mecenes col·laboradors

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Ascensors Jordà – Bagués Marsiera Joiers – Balot Restauració – Caixa Enginyers – Calaf Grup – CECOT – Centre Odontològic Dígest – Colonial SFL – Fundació Antoni Serra Santamans – Fundació Castell Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia – Illy – L'Illa Diagonal – Quadis – Saba – Saret de Vuyst Travel – Scasi Soluciones de Impresión – Sesé – Soler Cabot

Benefactors d'Honor

Professor Rafael I. Barraquer Compte – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Mariona Carulla Font – M. Dolors i Francesc – Pere Grau Vacarisas – María José Lavin Guitart – Marta Mora Raurich – M^a. del Carmen Pous Guardia – Daniela Turco – Joaquim Uriach i Torelló – Manel Vallet Garriga

Benefactors Principals

Elvira Abril – Eulàlia Alari Ballart – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Núria Basi Moré – Zacaries Benamiar – Lluís Carulla Font – Amb. Prof. Mark Dybul i Mr. Jason Claire – Joaquim Coello Brufau – Josep Colomer Viure – Josep Daniel i Lluïsa Fornos – Isabel Esteve Cruella – Casimiro Gracia Abian – Jordi Gual i Solé – Ramón Poch Segura – Juan Eusebio Pujol Chimeno – Juan Manuel Soler Pujol

Benefactors

Maria Victoria de Alós Martín – Mahala Alzamora Figueras-Dotti – Gemma Borràs i Llorens – Jordi Capdevila i Pons – David Carrasco Chiva – Oriol Coll – Rolando Correa – Elvira Gaspar Farreras – Pablo Giménez-Salinas Framis – Maite González Rodríguez – Irene Hidalgo de Vizcarrondo – Pepita Izquierdo Giralt – Immaculada Juncosa – Isaac Martín Salvà – Juan Molina-Martell Ramis – Joan Oller i Cuartero – Rafael Pous Andrés – Inés Pujol Agenjo – Pepe Pujol Agenjo – Toni Pujol Agenjo – Olga Reglero Bragulat – Carla Sanfeliu – Josep Ll. Sanfeliu – Marc Sanfeliu – Elina Selin – Jordi Simó Sanahuja – M. Dolors Sobrequés i Callicó – Salvador Viñas Amat

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

